

βεργολυγίτσα ἡ, Κάρι.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βεργολυγίτσα* διὰ τῆς καταλ. -ίτσα.

Ἡ μικρὰ βέργα ἀπὸ λύγον: Ἄσμ.

Εἶναι ψιλὴ κ' εἶναι λιγνὴ σὰν τῇ βεργολυγίτσα.

βεργοπανερὰκι τό, Στερελλ. (Μεσολόγγ.) *βιργου-πανιράκι* Στερελλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βεργοπάνερο* διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Καλαθίσκος πλεγμένος μὲ βέργες ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Οὐ Προυκόπισ κόφτει ἀγγούρια, | ἡ ἀγὰ Μαρίνα οὐκα
κι οὐ ἄ- Λιὰς τὰ σταφυλάκια | μέσ' ἔς τὰ βιργουπανιράκια

Στερελλ.

βεργοπάνερο τό, Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βέργα* καὶ *πανέρι*.

Βεργοκάλαθο, ὁ ἰδ.

βεργόπλεχτος ἐπίθ. ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βέργα* καὶ τοῦ ἐπιθ. *πλεχτός*.

Ὁ πλεχθεὶς μὲ βέργες: *Βεργόπλεχτο* *τιναχτήρι*.

βεργοπούλλα ἡ, ἀμάρι. *βιργουπούλλα* Θράκ. (Ἀ-δριανούπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βέργα* διὰ τῆς καταλ. -πούλλα, δι' ἣν ἰδ. -πουλλός.

Βεργάκι 1, ὁ ἰδ.

βέργος ἐπίθ. Πελοπν. (Αἰγιάλ. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βέργα*.

Λεπτός, ἀδύνατος ἔνθ' ἄν.: *Κλάδεψε τ' ἀμπέλι καλά, γιατί
σὰν βέργο τὸ βλέπω* Αἰγιάλ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ.
(Βοιωτ.)

βεργοστέφανο τό, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βέργα* καὶ *στεφάνι*.

Πληθ., ράβδοι εὐλύγιστοι σχισμένοι κατὰ μήκος διὰ τῶν ὁποίων σχηματίζονται αἱ ξύλιναι στεφάναι τῶν βαρελίων. Πβ. *βεργί* 10.

βεργούδα ἡ, ἀμάρι. *βιργούδα* Ἱμβρ. Μακεδ. κ.ά. *βεργούα* Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βέργα* διὰ τῆς καταλ. -ούδα.

Βεργάκι 1, ὁ ἰδ.

βεργούδι τό, ἀμάρι. *βιργούδι* Ἱμβρ. κ.ά. *βεργούιν* Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βέργα* διὰ τῆς καταλ. -ούδι.

Βεργάκι 1, ὁ ἰδ.

βεργούλλα ἡ, σύνηθ. *βιργούλλα* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βέργα* διὰ τῆς καταλ. -ούλλα.

1) *Βεργάκι* 1, ὁ ἰδ., σύνηθ.: Ἄσμ.

Τὸ καρτεράει ὁ δάσκαλος μὲ μὴ χρυσοῦ βεργούλλα ἄγν. τόπ. 2) Μεταφ. εὐλύγιστος καὶ κομπή κόρη Πελοπν.: Ἄσμ.

Οὐλες οἱ βέργες εἶν' ἐδῶ, | ἡ βεργούλλα μου δὲν εἶν' ἐδῶ.
Συνών. *βεργινάδα* 1.

βεργουλλίζω Ἡπ. *βιργ'λίζου* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *βεργουλλῶ* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεργούλλα*.

Τρέμω ὡς βέργα ἐκ φόβου ἔνθ' ἄν.: Τὸ *καράβι πνιγό-
τανε* κι αὐτὸς μέσα *ἔβεργουλλίζε* Ἡπ. Ὅπου *βιργ'λίζ'* ἡ
καρδιά μ' νὰ *βιργ'λίσ'* κι αὐτῶν! (ἀρὰ) Ζαγόρ.

βεργούλλισμα τό, Ἡπ. *βεργούλλιγμα* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βεργουλλίζω*.

Τὸ νὰ τρέμη τις ἐκ φόβου. Συνών. *τρεμεύλλα*.

βεργουλλός ἐπίθ. Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βέργα* καὶ τῆς καταλ. -ουλλός.

Εὐλύγιστος, λεπτοφυής: *Σκύλλα βεργουλλή*.

βεργουνάδα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βεργούνα* καὶ τῆς καταλ. -άδα (Ι).

1) Τὸ ἴχνος τὸ ὁποῖον ἀφίνει ἐπὶ τοῦ δέρματος τὸ διὰ βέργας κτύπημα. 2) Στίγμα ἐπὶ τοῦ δέρματος ὅμοιον πρὸς τὸ προξενούμενον διὰ κτυπήματος βέργας.

βεργοχάρανο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βέργα* καὶ *χαράνι*.

Ὁρειχάλκινος λέβης χωρητικότητος δέκα περίπου ὀκά-δων ἔχων κυκλικὰς λαβὰς. Συνών. *χεροχάρανο*.

βεργώνω Ἡπ. Πελοπν. (Οἶν.) — ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 239 — Λεξ. Αἰν. Βλαστ. Δημητρ. *βιργώνου* Ἱμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βέργα*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Λυγίζω Λεξ. Αἰν. 2) Φρίσσω, ἀνατριχιάζω Πελοπν. (Οἶν.) 3) Ἐξοιδαίνομαι, πρήσκομαι Ἱμβρ. Πελοπν. (Οἶν.): *Βέργουσι τοῦ χέρι μ'* Ἱμβρ. Ἡ κοιλία μου εἶναι *βεργωμένη* Οἶν. || Φρ. *Τ'ν ἔβέργωσα* (ἐπλήρωσα τὴν γαστέρα τροφῆς, συνών. φρ. ἰδ. ἐν λ. *βεγντούζα* 1) ΜΛελέκ. ἔνθ' ἄν.

4) Σκληρύνομαι ὡς βέργα, ξυλιάζω Λεξ. Δημητρ.: *Ἐκα-
τσα ἰδρωμένος ἔς τὸ ρεῦμα καὶ βέργωσε ὁ σβέρκος μου*. 5)
Ὑποστηρίζω φυτὸν ἐμπηγνύων πλησίον τοῦ ράβδον Λεξ.
Δημητρ. 6) Σύρω εὐθείας γραμμὰς εἰς ἐπιφάνειαν Λεξ.
Βλαστ. Δημητρ. Συνών. *ἀραδώνω* 1, *ριγώνω*, *χα-
ρακώνω*. 7) Ζυγίζω, εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν
Ἡπ.

βεργωτής ὁ, Λεξ. Δημητρ. Θηλ. *βεργώτρα* Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βεργώνω*.

1) Ὁ πλέκων μὲ βέργας καλάθια. 2) Ὁ ἀσχολού-μενος εἰς τὴν ὑποστήριξιν φυτῶν διὰ ράβδων ἐμπηγνυομένων παρ' αὐτά.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Κεφαλλ.

βεργωτός ἐπίθ. Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Καλάμ.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. *βεργωτός* Εὐβ. (Κουρ. Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βέργα* καὶ τῆς καταλ. -ωτός.

1) Ὁ ὅμοιος πρὸς βέργαν Εὐβ. (Κουρ. Κύμ.) Κρήτ. Πελοπν. (Καλάμ.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Φρ. *Δαχτυ-
λίδι βεργωτό* (ἡ βέργα) Καλάμ. Συνών. *βεργαδωτός*.

2) Οὐδ. οὐσ., εἶδος σύκου μικροῦ μετὰ γραμμῶν Ἡπ.

βερέβι τό, ἀμάρι. *βερέβ'* Πόντ. (Χαλδ.) *βερέβι* Μεγίστ. *βερέμι* Θήρ. Τήλ. — Λεξ. Ἡπίτ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.

Πιθανῶς Τουρκικῆς ἀρχῆς.

1) Τὸ κάτω μέρος τῆς βράκας τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ βάδι-σμα κινεῖται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ Μεγίστ. β) Ἐπιθετικ., λοξὸς Θήρ. Μεγίστ. Πόντ. (Χαλδ.) Συνών. *βερέβικος*.

2) Ἡ κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐπίπεδον τοῦ πλοίου κυρτότης τῶν ζυγῶν καὶ τοῦ καταστρώματος Λεξ. Δημητρ. 3) Ἡ παρεντομή τοῦ ιστίου Λεξ. Ἡπίτ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. 4) Κηρήθρα τοποθετημένη λοξῶς ἐντὸς τῆς κυψέλης Τήλ. 5) Ἐπιρρηματ., πλαγίως, λοξῶς Πόντ. (Χαλδ.) Τήλ.: *Ἐκομῆς το βερέμι* Τήλ. Συνών. *βερέ-
βικα*, *λοξά*, *στραβά*.

βερέβικα ἐπίρρ. Μέγαρ. κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. *βερέ-
μ'κα* Ἱμβρ. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βερέβικος*.

Βερέβι 5, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: *Κόφτου τοῦ παννὶ βιρέμ'κα*
Ἱμβρ.

